

A király a következő legfelsőbb köziratokat bocsátotta ki:

I.

Kedves Tisza! Előterjesztése folytán személyem körüli magyar miniszterium ügyeinek ideiglenes vezetésétől önt ezennel fölmentem.

Kelt Mürzstegben, 1879. évi szeptember hó 25-kén.

Ferencz József s. k.
Tisza Kálmán s. k.

II.

Kedves báró Orczy! Magyar miniszterelnököm előterjesztése folytán önt személyemről magyar miniszteremmel ezennel kinevezem.

Kelt Mürzstegben, 1879. évi szeptember hó 25-kén.

Ferencz József s. k.
Tisza Kálmán s. k.

A országgyűlési szabadelvű pártkörben, estenként már nagyobb számban gyűlnek össze azon képviselők, kik az országgyűlés nem sokára bekövetkező megnyitására a fővárosba érkeztek. A kör tagjai közt élénk diskusziók folynak s egyebek közt nevezetesen a képviselőház tiszti karának újonválasztása képezi az eszmecserék tárgyát. A szabadelvű körben uralkodó hangulat szerint — írja a „Bud. Corr.” — valószínűleg (nógrádi) Szontagh Pál és a képviselőház alelnöke báró Kemény János fognak a ház alelnökeivé kijelölni.

Nikita követe visszatért az orosz csártól. A követ Bocsidar Petrovics volt, a ki levelet vitt a csárhoz a montenegrói fejedelemtől. A csár örömmel fogadta Nikita azon tudósítását, hogy jövő februáriusban meglátogatja.

Athénben izgatott nyomtatványokat terjesztettek György király ellen. Ennek következtében többeket elfogtak.

A hellenek, úgy látszik, verekedni akarnak. A görög-török határrendezés jelen állapota legálább nem fosztja meg őket ezen reményről.

Román lapokból.

A bukaresti „Romanulu” szeptember hó 25-ik számában közli a zsidó-kérdés megoldását célzó, a román kormány által előterjesztett törvényjavaslatot, s mely következőleg szól:

„Az alkotmányunk 7-ik cikke helyébe következő cikk tételék:

Egy hang, a tudat fojtó hangja — a lelkiismeret hangzik füleibe: nagy válál, gazdag s dicső s most mindenedet eljártad.

Lelek előtt lebegett atyja, Caracci s a nagy-lelkű V. Pál, s önkénytelen esik tekintete az előtte fekvő palotára. Ah! e ház lett poklom küszöbe kapujánál, mint czerberus álla egykor Caravaggio. S e keserű emlékek átgonolása után fájdalommal felkiáltja s roskadó lépteikkel lakása felé tart. Otthon kelles meglegtetés várja. Andrea Sirani, legjobb tanítványa hosszas távolléte után Rómából visszajött s most keresé fel először mesterét.

— Te vagy Andrea, köszönté Guidó szomoran emlékszel-e még rácm?

— Jóságáról megfelekedezni soh sem fogok — szól Siráni — melylyel engem elárasztá. Irántad való hálámnak az legyen legnagyobb bizonyítéka, hogy most mint vigasztalód jöttem, s ismételt intések által újból föléleszem geniedet, mely sok ideig szunyadt, s most új világot kell magad közé szétárasztanod.

— Ne mond azt, Andrea! Az én dicsőségem elhunyt.

— Nem, az örökké él!

— Kezeim már megdermedtek.

— Mégis önnök új mesterműveket kell teremteni.

— A játék, mondom, megdermeszté azt.

— Kisértse hát meg ön!

— Megkísértsem, én? Hiányzik vásznam.

— Csalatkozik, maestro.

Siráni magával vivé őt egy szomszéd terembe, hol egy állvány volt kifeszített vászonnal. Az öregnek e váratlan meglepetéstől könnyek toltak szeméiből s karjaiba zárá Siráni.

— Andrea! mondá hévvel, egy gondolat villant át agyamon — ha még egyszer a tűz fölloboghatna!... Igen. E vásznat fel fogom használni s ezy ifúsághoz méltó képet festek rá. A jelen, melyet magam választék magamnak, összhangban áll szenvedéseimmel. Jézust festem le az olajfák hegyen. Az elhagyott, imádkozó, erőtlén Jézust, a mint a bakot várja; miközben véres verítéke gördül le arcáról. E kép legyen munkáim koionója. Ugye is meg egyez a megvetett, szerencsétlen Guidoval.

Hat hónap mulva elkészült a remekmű „Krisztus az olajfák hegyén” s Guido Reni meghalt, miután végképp lemondá a játékról, visszaszállt ifjú korához; vászsa — régi dicsfényébe.

Böhm József.

7-ik cikk. Romániában a vallás és is felekezeti különbség politikai és polgári jogok gyakorlására akadályul nem szolgálhat.

1. §. Bármily vallásbeli idegenek, megnyerhetik a honosítást speciális és egyéni törvények által.

Ezen jogok adatnak azoknak is, a kik mint román alattvalók laktak Romániában, a nélkül, hogy polgárok volnának.

2. §. Szőlőkön, városokban, házhelyeken és házakon kívül — mezei ingatlanokat semmiféle cím alatt nem nyerhetnek mások, mint csak azok, a kik román polgárokká lesznek, megvédetvén azonban azoknak jogai, a kik azokat megelőzőt törvények szerint bírják, vagy pedig Románia és más államok között fennálló szerződések szerint.

3. §. A Dunán tuli román provinciában Dobrudzásban, a mely Románia kiegészítő részének nyilvánították — az annexió pillanatában ott mint ottomán polgár talál minden lakós, egyaránt bírja a románok minden jogait és kötelességeit, a mint ezt az alkotmányozó gyűlés által hozandó speciális kormányreform előírja.

A mezei ingatlanra vonatkozó megszorítás Dobrudzára nem alkalmaztatik.

4. §. Azok, a kik Romániában születtek és nagykorúságukig ott nevelkedtek, és a kik soha idegen protectio alatt nem állottak, jogilag felmentetnek a határidőtől, midőn az alkotmányozó gyűlés honosítás iránti kérelmüket helyben fogja hagyni.

5. §. Ez egyszer és mindenkorra polgároknak kijelentettek azon román polgárok még pedig valláskülönbség nélkül, a kik a román nemzettel assimiláltak, és a kiknek műlyenségét és neveit ezen törvényvel együtt az alkotmányozó gyűlés megszavazza.

Ezek közül azok, a kik a honosításhoz való bocsátástól számítva egy év mulva sem fogják a honosítási okmányt reclamálni, el fogják veszíteni az adott jogokat. (Következnek a miniszteri aláírások.)

A „Telegraphul” közlőlvén a „Temesvarer Zeitung” által hozott hírt, hogy a románok Temesmegyében Boszniába és Hercegovinába szándékoznak kivándorolni, azt írja, hogy inkább vándoroljanak ki azok Dobrudzába és gyarmatosítsák azon tartományt, annál is inkább, mert ez megfelelőbb a román érdekekkel és egyuttal biztosítja a vándorolni szándékozókat, hogy kedvezőbb feltételek mellett letelepedhetnek ottan, mint Boszniában.

A „Pressa” pedig nagyon megdicséri azon olasz gyarmatosokat, a kiket Anghel nagybírtokos Romániába telepített. Azt írja, hogy igen szorgalmas nép és a földet igen jól művelik. Ez alkalommal felhívja a többi nagybírtokos figyelmét erre és felszólítja őket, hogy lépjenek öszekötetésbe Benotti ural, a ki hajlandó még ez öszszel sok ezer olaszt Romániába behozni.

A „Kemény Zsigmond társaság” szept. havi üléséről.

Maros-Vásárhelytől, szept. 28.

A „Kemény Zsigmond társaság” a nyári szünet után, szept. 28-án d. u. 4 órákor tartá meg rendes havi ülését a városház tanácstermében.

Elnök: báró Apor Károly ur ó méltósága titkár a tárgysorozat bemutatására kérvén fel, sorrend szerint Sándor Kálmán r. tag nyitá meg a nyilvános felolvasó ülést, bemutatván Göethe „Ifigenia Taurisz” ban című nagyszabású drámájának III-ik felvonását Hegedűs István r. tag költői fordításában. A kitűnő drámának ezen festői részében Ifigenia Orestest találja meg s föl-kéri, hogy a barátja által abban hagyott családi történetet fejezze be. Orestes nagy lelki harczt állott ki. míg a színelő Pylades előtt az alakoskodást félre dobván, egész határozottan lép föl, s indulata egész hevével kitör, mondván: Orestes vagyok! Az álarcot eldobott barátot Pylades föl- ismeri. Az ebből kifejtett felismerési jelenet festői leírása, Orestes megrázó lelki harca képezi a III-ik felvonás további tárgyát, melyet az író és fordító művészi esztetiséssel vitt keresztül, s az ügyes felolvasó igen szabatosan adott elő a jelen voltak tejszék nyilatkozataitól kiserve.

A második felolvasás tárgyát Gergely Lajos r. tag „Tárlózatok a magyar nyelvészet mezejéről” című jeles székfoglalója képezte, melyet dr. Tolnay Lajos titkár olvasott fel, az ő szokott ékes-szólamai hatalmával, ügyesen hangsúlyozván az értekezés főbb tételeit, melyek a magyar nyelv előnyét, vagy hátrányát tüntetik fel a közhasználat terén. „Egyszerűség, világosság és rövidség” a kifejezéseken; ez a hármas kivánon zárja be az érdekes székfoglalót, melyet a rendes tagok és vendégek kevés számu tüntető elismeréssel fogadtak.

Deák Farkas, igazságügyminiszteri titkár rendes tag, ki kedves családja körében itthon időzik, szintén részt vett ezen ülésen.

A jövő év október harmadik, a rendes évi nagygyűlés pedig november második vasárnapján fog megtartatni, míg a jövő szombaton a szakbizottságok tartják meg üléseiket a szokott helyen és időben.

A nyilvános ülés után — 5 percnyi szünet

tel — zárt ülés következett, melynek tárgyai: keblü ügyek elintézése indítványok, határozatok, nem tartoznak a nyilvánosság elé.

r. I.

Nyilvános köszönet.

Bereczk, 1879. szept. 26-án.

Nem tehetjük ugyan, hogy Ghika Mária ó föméltóságának, e nemeskeblü drága urnónek mindenre kiterjedő és soha eléggé meg nem köszönhető jótéteményeit egyenkint előszámláljuk, de viszont nem lehet fel nem említenünk azon nagyértékű beces ajándékát, melylyel épen nagyboldogasszony napján a Szajna parti világvárosból, Párisból a bereczki rom. kath. hívőket és azok templomát, mint származási helyének egyházát meglepte. Ez egy drága 200 forint értékű, kívül belől dusan aranyozott kupája nagy ezüst kehely, ahoz méltó, aranytól gyönyörűen tündöklő, pompás tányérral, olv csinos és nagymérvű üzletről tanuskodó kiállításban, melyet méltán bánlunk meg mint olyant, melyhez hasonló nálunk hiába keresünk.

Élénk emlékezetben leszen mindig, míg egy hálás honfű és honleány él, ama bámulatot keltő figyelem, melyben a dicső francia nemzet fővárosa Páris a felbuzsult elemek borzalmaiban vergődő szegedieket részesítette, de valameddig a Bereczk városi templom oltáráról a vérekeblü áldozat az urnak bemutatattik, nem kevésbé marad hálás emlékezetben azon áldott lelku jötevő is, ki ezen valóban bereczki ajándékkal Páris városából templomunkat megajándékozta.

Nem csuda azért, ha a leirhatlan öröm, ha a hercegné ó föméltósága iránt érzett mély hála azonnal, mint a kehely az egyháztanácsnak és a híveknek bemutatva lön, mintegy önkénytelenül harsány „éljen”-ben, de leginkább ama forró ohajban nyilvánult, hogy a mindenható az ő szent hajlékai érdekében burgolkodó és áldozó nemes szívü magas urnót nekik a legnagyobb testi és lelki jólétben éltesse, tartsa meg és bőséges áldásával árasza el.

A bereczki rom. kath. hívek nevében
a hitközségi egyháztanács.

Az erd. gazd. V-ik vándorgyűlése

alkalmából rendezendő tárlatra szept. 26-ig következő tárgyak vannak bejelentve:

(Folytatás.)

Bodokról: T. Ince Ferencz urtól buza.

T. Teleki Gábor urtól fűdő cserép. T. Bartók Zsigmond urtól kupás cserép. T. Teleki József urtól buza. T. Henter Andrásnétól buza. M. Mikó Ferencz urtól tök.

Gidófalváról: T. Ferencz György urtól alma. T. Zajzon Zsigmond urtól mezei termények. T. Imreh György urtól egy tehén borjával buza árpa T. Utó Zsigmond urtól mák, szötemények. T. Csulak Mihály urtól harieska, tök, alma T. Nagy Dénes urtól buza, árpa. Orbán Lajos urtól alma. T. Sonár Annától szötemények. Miskolci Sándor urtól szilvium, méhsér, viasz, mezei termények gyümölcs. T. Szentgyörgyi Mártontól szotyor Kölcze Józseftől burgonya, hagyma. T. Szentgyörgyi Istvántól egy tyukborító. Mendél József től buza és gyapjuszövet.

Kálnokról: T. Bedő Lajos urtól mezei termények. Utó Dániel urtól méz és dió. Szabó Izrátló virsike, Bedő Dávidtól csempé, Pura Pétertól virágtartó, Váncsa Györgyától buza, zab. T. Gyönögi Lajos urtól buza. T. Szabó Zsigmondtól burgonya, zab. T. Bedőházi Áronától buza, dió. T. Kis Györgyától paszuly, borsó. T. Kis Dávid urtól Gőrgyától buza, zab. T. Szász Fekalpap. T. Szász Mihálytól buza, zab. T. Szász Ferencz urtól mezei termények. Bedőházi József urtól cizukkorpa. T. ifj. Gyönögi Károly urtól buza, zab. Utó Andrásnétól buza, kukorica. T. Kis Ferencz urtól szötemények. T. Bedő Arontól cserép edény. Kovács Mozesztől tök. T. Sebestény István-tól fojtott szén. Bartók Józseftől kukorica. Kovács Lászlótló fakalán. Utó Károlytól fakalán. T. Nagy Tamásnétló tök. T. Magyarosi Mihálytól sajt. T. Vitályos János urtól kukorica. T. Utó Mihálytól dió. T. Téglás Árontól buza, hagyma. ifj. Utó Idától kézimunkák. Vaska Dánielnél dió. Vitályos Károly urtól dió.

Semsey Tamásnétló Sepszi Szentgyörgyöl 12 darab női ing, két darab hálókabát, egy nyakra-
való, egy gyöngyös kóp.

Szotyorból: T. Nagy Károly urtól három darab tehén, 3 drb. bikaborjával és buza. T. Imreh Ferencz urtól egy tehén borjával, kerti és mezei termények. T. Gidófalvi Jánosnétló csirke, kerti és mezei termények. Mitsgs Cserey Jánosné ó ngtól Imecsfalváról ecet, málna szesz, bor, mák burgonya, hagyma, lenmag, alma, káposzta.

T. Ujvárossi Ferencz urtól Szezerjáról 12 darab juh, 1 drb. berbécs, 2 faj burgonya.

T. Kovács László urtól Martonfalváról kert és mezei termények.

T. Hamar Lajos urtól Kevásznárol, zab és gyümölcs.

T. Jakó László urtól Lisznyóbló mezei termények, bukfatermények, barackmag.

T. Mihály Róza kisasszonytól Lisznyóbló kézi munka, téli alma.